

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum ira sit peccatum mortale? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

hac tristitia mouetur ad apperendum vindictam.

Ad quartum dicendum, quod irascibilis in homine naturaliter subiicitur rationi. Et ideo agus eius intentum est homini naturali, in quantum est secundum rationem. In quantum vero est praeter ordinem rationis, est contra hominis naturam.

ARTIC. III.

Vtrum omnis ira sit peccatum mortale?

768

A D tertium sic proceditur. Videtur, quod omnis ira sit peccatum mortale. Dicitur enim Iob 5. Virum stultum interficit iracundia: & loquitur de infermitate spirituali, a qua peccatum mortale denominatur. Ergo omnis ira est peccatum mortale.

¶ 2 Præterea, Nihil meretur damnationem æternam nisi peccatum mortale. Sed ira meretur damnationem æternam. Dicit enim Dominus, Matth. 5. Omnis qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio: vbi dicit glo. * quod per illa tria quæ ibi tanguntur, scilicet iudicium, confituum, & gehenna, diversæ mansiones in æterna damnatione pro modo peccati signanter exprimuntur. Ergo ira est peccatum mortale.

¶ 3 Præterea, Quicquid contrariatur charitati, est peccatum mortale. Sed ira de se contrariatur charitati, ut patet per Hier. * super illud Matth. 5. Qui irascitur fratri suo, &c. vbi dicit, quod hoc est contra proximi dilectionem. Ergo ira est peccatum mortale.

Sed contra est, quod super illud Ps. 4. Irascimenti & nolite peccare: dicit gloss. * Venialis est ira quæ non perducitur ad effleum.

RESPONDEO dicendum, quod motus iræ potest esse inordinatus, & peccatum duplicit, sicut dictum est. Vno modo, ex parte appetibilis, ut pote cum aliquis appetit iniustam vindictam: & sic ex genere suo ira est peccatum mortale, quia contrariatur charitati & iustitiae. Potest tamen contingere quod talis appetitus sit peccatum veniale, propter im perfectionem agus. Quæ quidem imperfæcio attenditur vel ex parte appetentis, puta cum motus iræ præuenit

Et Cef-
fiodori i
hoc loco
sup. illud
Quæ dicit
tis in cor
dibus ve
bris, Ps.
4. a. præ.

Y 4 iudi-

344 QVÆST. CLVIII. ART. III.
iudicium rationis. Vel etiam ex parte appetibiliis, pa-
ta cum aliquis appetit in aliquo modo se vindica-
re, quod quasi nihil est repurandum: ita quod etiam
si actu inferatur, non esset peccatum morale; para-
si aliquis parum trahat aliquem puerum per capilos,
vel aliquid huiusmodi. Alter modo potest esse mous
iræ inordinatus quantum ad modum irascendi: vi-
pot si nimis ardenter irascatur interior, vel si nimis
exterius manifestetur figura iræ. Et sic secundum
non habet ex suo genere rationem peccati mortali-
potest tamen contingere quod fit peccatum mor-
ale, puta si ex vehementia iræ aliquis excidat à dile-
ctione Dei, & proximi.

Ad primum ergo dicendum, quod ex illa auctoritate
non habetur quod omnis ira sit peccatum mortale,
sed quod stulti per iracundiam spiritualiter occiden-
tur, in quantum scilicet non refrentario per ratiōnē
mortum iræ, dilabuntur in aliqua peccata mortalia,
puta in blasphemiam Dei, vel in injuriam proximi.

Ad secundum dicendum, quod Dominus vobis
legis, Qui occiderit, reus erit iudicio. Vnde loquor
ibi Dominus de morte iræ, in quo quis appetit prohi-
bi occisionem, aut quamicumque grauem laesione:
qui appetit si consensu rationis superueniat, dicitur
dubio erit peccatum mortale.

Ad tertium dicendum, quod in illo casu in quo
contrariatur christitati, est peccatum mortale: sed hoc
non semper accidit, ut ex dictis patet.

ARTIC. IV.

In co. 2. **V**trum ira sit grauissimum peccatum?
I. 2. q. 46. **A**d quartum sic proceditur. Videtur, quod in
ar. 6. Et **A** grauissimum peccatum. Dicit enim Christus
mal. q. 12. quod nihil est turpius visu furentis, & nihil doloris
ar. 4. minus severo visu, & multo magis ira. Ergo intergra-
* Ho. 19. uissimum peccatum.
ad popu. **F** 2 Peterez, Quanto aliquod peccatum est ma-
Annoz. gis nociuum, tanto videtur esse peius: quia sicut
so 5. Au-